

23 דצמבר
יום ג'

בבוקר הגיע אלי בטלפון קולו של סלומון גולדמן -
משיקגו. הוא ניסה למלפן לי אחסול ואסרו לו שאני בווינגטון.
ניסה להתקשר בווינגטון ולא הצליח. הוא מציע לארגן משלח
לווינגטון : נוכס, אלן ווייס (שם שלישי - שכחתי) ואחד
היהודים, ווייז או לונטל. הוא נגד התיעצות בענין זה עם
פ.פ. כי אין הוא ל.ד.ב. וודאי ינסה לדחות הדבר. אסרתי
שהאכזבתי מאוד ביום ה' שקבר כשלא מצאתי אותו בישיבה ואני
מבקש מסנו לבוא הנה בהקדם לדבר על הענינים בכלל וגם להתייעץ
על הצעה זו. הסכים לברר אם יש אווירון היום ויבוא - אם לא
יבוא בעוד יום או יומים.

איני מאמין שנוכס ילך בשליחות כזו, כשהוא חבר
במסלה. גם מסופקני אם נניח שהדבר בכללו הוא מעשי, אם רצוי
שיהודי ישחף בו.

מסרתי לנ. גולדמן, ניוסן ולוריה על החלטתי להשתקע
בווינגטון לשם העמולה ציונית פוליטית בעיר זו - כשליח הציונות
ובשמה - סחוך סגע סחמיד עם ועד החירום. לא היה לי רושם ששלחם
קיבלו ידיעה זו סחוך רצון רב, אבל החטלאחי שאיש לא העיר כלום,
מלבד נ.ג. ששאל אם אמסור על כך לוועד החירום, וכמובן עניתי בחיוב.
אה"צ ישיבת ועד החירום. דנו על משלח לצירציל.
אסרתי שאם משלח תתכן - רצוי שתהיה משלח אמריקנית.

• / •

צירציל יודע שיהודי אמריקא, וביחוד ציוני אמריקא, עוסדים מאחורי דרישות הסוכנות, ואולי גם היה ברור שיקבל משלחת יהודית - ואין הדבר ברור כלל, וסרוב היה פירושו עלבון - לא היחה החוקלה רבה, והצורך העיקרי היה עומד במקומו: הלחץ האמריקני, כי רק זה יעמוד בפני הלחץ "הערבי", כלומר הלחץ של הפקידים האנגלים החוששים לערבים, ולחץ אמריקני פירושו לחץ דעה הקהל הגויי, ומשלחת של גויים חסלא שליחות זו. ניומן סבור שאין שהוח לארגן משלחה כזו, לאחר שקד עכשיו לא הורשה לעשות תעמולה בקרב הוקד המלסתינאי לטובת הצבא היהודי.

סי שהוא יעץ להתחיים ידידים אחדים על אגרה מלגרוסיה לצירציל. חסכחי בהצעה זו. אולם גם זאח אינה בטוחה לדעה ניומן, אבל ינסה להתקשר עם סנטור ווגמן. לפני גמר הישיבה הודיע ווייז שעליו ללכת כי יש לו ישיבה אחרת. גם גולדשטיין סיהר ללכת ואי-אפשר להעמיד על הפרק אח דבר הליכתי לוושנינגטון, ורק ביקשתי מהם רגע אחד - כשהיו כבר לבושים אדרוהיהם - להודיע להם שאני עובר לוושנינגטון.

24 דצמבר
יום ר'

בבוקר בא אצלי השופט רוזנבלט. סי שהיה ציר אמריקא ברוסיה, לורנס שטיינהרט, הוא גיסו של אחיו. בשובו